

PAVEL
CALLTA
MOJE
MOMENTY

Autentický deník
od čtrnácti let doted'

Bizbooks®

Pavel Callta: Moje momenty

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.bizbooks.cz
www.albatrosmedia.cz

Bizbooks®

Pavel Callta

Pavel Callta: Moje momenty – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

PAVEL CALLTA

MOJE
MOMENTY

BizBooks
Brno 2019

S tátou a mamkou na táboře v Úštěku, rok 1989.

Rád bych tuto knížku věnoval mamce a tátovi, protože bez těchto dvou úžasných lidí bych tady nebyl. Rád bych jim tak poděkoval nahoru do nebe za to, že mě (troufám si říct) slušně vychovali a připravili na život, který občas přináší pády a překážky, ale jinak je plný krásných momentů a vzpomínek. Rád bych poděkoval také své rodině, bráchovi, tetě i kamarádům, kteří tady jsou, když je zrovna potřebuju. A nakonec bych ze srdce rád poděkoval všem, kteří chodí na naše koncerty, poslouchají moje skladby a nyní čtou i tuto knihu. Děkuju vám za přízeň. Znamená to pro mě opravdu moc a vážím si toho. Ať se vám dobře píše váš sen a vaše momenty.

Pavel

Předmluva

Ještě než se pustíte do čtení tohoto deníku, rád bych vám sdělil, jak jsem vůbec se psaním začal. Mě samotného by totiž nenapadlo vést si deník. Psal se rok 2003 a já chodil do 9. třídy Základní školy Dr. M. Tyrše v České Lípě. Ve třídě jsme měli kluka, který se jmenoval Petr Hejný. Byl slabší povahy, kluci ho dost šikanovali a smáli se mu, že je hubenej a takovej neprůbojnej. Já jsem se ho čas od času zastal a on mě díky tomu začal považovat za nejlepšího kamaráda, byť jsme se spolu zase tak často nebavili.

Bylo to přesně 7. listopadu 2003, kdy mi Petr zničehonic přinesl dárek. Byl zabalený v dárkovém papíře a vypadal jako kniha, ale vůbec jsem netušil, co to může být. Když jsem balíček rozbalil, byl tam deník, v němž bylo napsáno:

„7. listopadu 2003.

Milý P. J. (*tak mi kdysi říkal*), můj nejlepší kamaráde, tohle je Tvůj deník. Zapisuj si do něj vše, abys nic nezapomněl. Péťa Hejný.

Přeju Ti, abys proplouval životem jako tito delfíni.

P.S. Pro nejlepšího kamaráda, který kdy žil.“

Takhle to celé začalo a bez Petra Hejného by tohle nikdy nevzniklo. Rád bych mu touto knihou poděkoval. Bohužel už není mezi námi. Bylo by mu kolem třiceti a nedávno jsem se dozvěděl, že před několika lety zemřel. Je mi to líto. Děkuju, Petře, a zdravím Tě tam nahoru.

Tento deník je průřez mým životem od čtrnácti do třiceti let. Nepsal jsem každodenně (to by z toho byla kniha o tisíci stranách), ale psal jsem vždy, když jsem potřeboval něco sdělit nebo se z něčeho vypsát. Je to má cesta a důležité momenty mého života. Jde o autentický deník, včetně autentického stylu psaní (například moje specifické krátké i ve slovech s koncovkou -im/-ym – bojím, vidím, sedím, takovym...). A taky se omlouvám, že jsem v některých částech vulgárnější. Kdo by ale občas nebyl.

Ať se vám kniha příjemně čte a inspiruje vás třeba k psaní vlastního deníku. Nikdy není pozdě.

Šestnáct let mého života na papíře.

9. 11. 2003

Milý deníku... Sorráč, že jsem si tě založil až teď, ve čtrnácti, ale v poslední době nemám vůbec čas. Takže abych řekl všechny nejdůležitější údaje mého života: Už nejsem panic. Stalo se to o velkých prázdninách ve Španělsku. Jmenovala se Soňa, byla to Španělka, bylo jí sedmáct a byla to fakt kočka.

Skoro vůbec jsem si s ní nerozuměl, mluvili jsme očima, rukama a trošičku anglicky. Byly to úplně úžasný prázdniny. Našel jsem si tam hromadu kámošů i kámošek. Třeba Sandrinu z Belgie nebo Sofiu z Francie. Tenkrát poprvé to probíhalo takhle: Když byla poslední noc před odjezdem domů diskotéka, dal jsem si před tím poprvé v životě čtyři skleničky tequilly s Eliškou, Bárrou, Lídou a Verčou. Bylo to skvělý a měl jsem úžasnou náladu. Tancovali jsme jak blázni a pak jsem šel se Soňou na procházku. Trochu jsme si povídali, drželi se za ruce, dávali si pusinky a já se jí pokoušel zeptat, jestli by se chtěla milovat. Ale ona mě nejdřív vůbec nechápala, protože jsem se jí to pokoušel říct španělskou frází a nejspíš jsem to špatně vyslovoval. Měl jsem trému jak blázen a nevěděl jsem, jak jí to vysvětlit, ale když jsem jí ukázal kondom, tak se usmála a kývla, že ano. Možná to vypadá, že jsem nějaký Casanova, ale strašně jsem se styděl a měl jsem obrovskou trému. Šli jsme ke mně do chatky, ona asi byla zkušená, tak zavřela okna a zamkla dveře, já tam stál nervózní jako nikdy předtím. Bylo to celkově moc hezký, až na to, že tam přišla vedoucí Jířa. To bylo. Soňa ze mě vyskočila a začala se oblékat stejně jako já. Šla zpátky na diskotéku a já Jíře vysvětloval a ukecával, že to nic nebylo. Myslel jsem, že mi to uvěřila. Za pár měsíců to ale věděli všichni, i mí rodiče.

Druhý den už jsme jeli domů a já jsem si neval Soninu adresu ani číslo. Když jsem odjížděl, strašně jsem brečel, kvůli ní i kvůli všem kamarádům. Nezapomenutelný. Tak tohle bylo mé poprvé.

Jinak chodím do 9. třídy a pořád se rozhoduju, na jakou školu půjdu. Už několik let závodně plavu, jsem předseda žákovské rady a taky jsem v Městském zastupitelstvu dětí a mládeže. Teď jsem se vrátil z Národního parlamentu z Prahy, kde jsem reprezentoval Českou Lípu. Nedávno jsem se naučil docela slušně na kytaru, tak jsem tam hrál a zpíval s Víťou a Kubou. To je tak všechno. Teď sedím u stolu a těším se na zítřek. Dostaneme známky ze čtvrtletky z matiky, tak jsem nedočkavej. Doma je to docela v poho, sice mě někdy s*re brácha a rodina, ale

jinak v pohodě. Čtu knihu „Karma“, tak se v poslední době nad sebou dost zamýšlím. Třeba někdy trochu žárlím na kámoše, ale už to umím ovládat a skoro vůbec mě to netrápí. Už je 22:10, tak asi půjdu spát. Jo, holky docela v pohodě. Na brusláku vždycky shrábnu pár čísel = cajk, ne? Jedna holka, co jsem vůbec neznal, mi napsala ten večer, že mě chce a miluje. Dobrý, co? Jinak se mi dost líbí Simona ze sboru a Adéla ze sklářský školy z Boru, ale jen líbí. Já jsem vlastně zapomněl napsat, že chodím na sbor. Asi tady působim trochu nafoukaně, ale proč ne, když to nikdo nebude číst. Jdu chrápat, zítra mě zase čeká škola, tak dobrou noc, deníku.

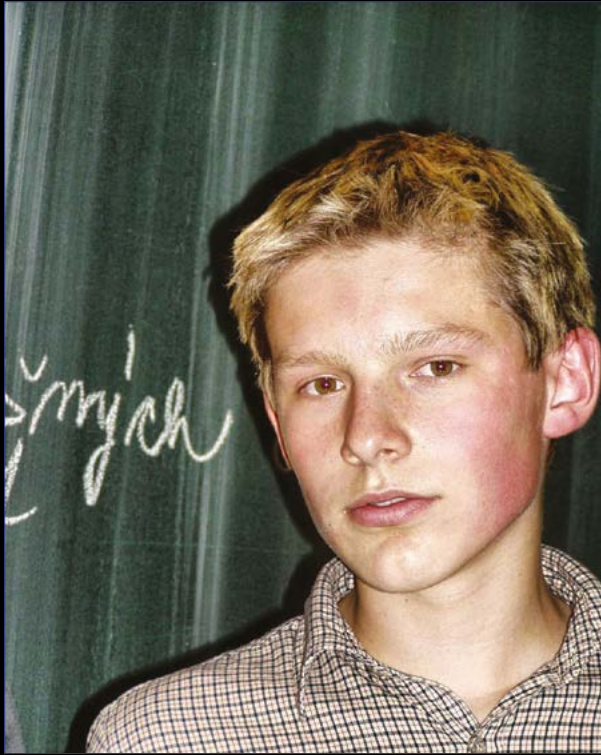
10. 11. 2003

Hello deníku,

dneska fakt v pohodě den. Teď mamka doladila kytaru, zítra ji vezmu do školy a budem zpívat. Jinak jsem měl sbor a taky jsem byl v posilce. Byla tam fakt kočka a já zjišťuju, že mi chybí takový to mazlení a romantika. Mohl bych sice mít holku, ale jsem bohužel hodně vybírávej. Ještě jsem se nezmínil, že tento deník je od Petra Hejného, který mě považuje za svého nejlepšího kámoše. Je to v pohodě kluk, ale občas působí neprůbojně. Asi si půjdu lehnout, zítra trénink atd. Zase pernej den. Mamka nám s bráchou udělala rozvrh prací... fuj! Ale je šikovná. Jinak, jak jsem dnes psal tu čtvrtletku, dostal jsem dvojku. Byl jsem hrozně šťastnej. Zítra nám odpadá pololetka, takže cajk. Je 22:31 a já zrovna myslím na Soňu ze Španělska. Už se těším, až se zase někdy dočkám takový tý romantiky a milování, teda jestli se opět dočkám. Tak a teď jdu spát, tak zatím ciao a snad zítra nebo pozdějš.

11. 11. 2003

Tchüss, je 22:20 a já jsem teď vstal z postele. Přemýšlím (silně) nad životem a zamýšlím se, jak bych se měl správně chovat k lidem. Zrovna jsem prozváněl známý. Dneska jsem měl depku... Kámoš se mě zastal před tím hajzlem, co třikrát propadl, a já si pak připadal jako srab. Zítra jdu k holiči a jdu chrápat, protože kdybych psal každý den, nevystačil by mi papír. Dobrou.

Fotka pořízená na základce, když jsme se vsadili s učitelem o facku, jak se píše jedno anglické slovo. Bohužel vyhrál a tři holky ze třídy mi mohly dát facku, proto mám tak rudou tvář.

Takovej cool fešák jsem byl, když mi byly dva roky. Jesličky, Česká Lípa, 1991.

Můj životní přítel Aran. Našel jsem ho na ulici, když mi bylo šest let.

13. 11. 2003

Tak zase zdravím, deníku. Dneska byl zvláštní den. Včera jsem byl u holiče a udělaly mi ty ženský fakt divnou hlavu. Byl jsem jak zrcek a do toho divnej ro-máno blond. Druhý den mi každý řekl, že se mu to buď nelíbí, nebo že přímo hrozný. Tak jsem nešel na trénink, šel jsem k Báře s Kamčou a obarvily mi hlavu pěnou na červeno. Do druhýho dne se mi to vymylo a teď vypadám jak růžový velikonoční vajíčko, hrůza! Jsem doma sám a je 23:33... Rodiče jeli do Ostravy a brácha spí u ségry. Dokoukal jsem „Pupendo“ a jdu spát, tak zatím dobrou a čus.

18. 11. 2003

FUCKED OFF/UPSET/DOWN

Ahoj, tak teď je 21:52 a a já jsem úplně na odpis. Všechno se na mě hrne ze všech stran a já se vyprázdňuju tím, že píšu. Prostě potřebuju někoho, komu se můžu svěřit, když jsem down. Pokoušel jsem se vypovídat mamce, ale opravovala úkol bráchovi a zakecala to. Pokusil jsem se jí to vylíčit znova a ona: „Dneska je úterý?“ Možná je to tím, že jsem unavenej nebo přecitlivělej nebo pubertou. Každopádně jsem na dně, mám blbou náladu. Den byl jinak v pohodě. Škola, trénink, v sobotu i neděli mám závody a teď sedím doma. Udělal jsem si úkoly, začal jsem se učit angličtinu a teď si jdu číst „Karmu“. Doufám, že to na mě nepůsobí blbě a nějak mě to neovlivňuje. Chce se mi čůrat, tak jdu. Zatím.

23. 11. 2003

Nazdárek. Je 21:38 a přede mnou leží diplom za 3. místo v 1500 metrech volný způsob (kraul), který jsem vyhrál dneska na oblastním přeboru v plavání. Dobrý! Těch 1500 metrů byla největší sra*ka na světě. Měl jsem to za 19:36:09. Trochu více jsem se tam sblížil s jednou holkou (Bára ze Stráže) – je úplně nádherná, má úplně překrásný oči atd. Ale bohužel bydlí až tam. Napsala mi:

1. „Ahoj brouku, tak co, do kolika jste tam byli?“ atd. (Ale hlavní je to „BROUKU“.)

2. „Ahoj broučku, už je to v tahu, už jsem doma a ty krásné chvíle skončily. Ty jsi tak krásnej kluk a moc fajn.“ Hezký, pořád na ni musím myslet.

Tak jsem udělal dobře, že jsem tam jel. Zítra se mi moc nechce do školy, ale pátyho zase odjíždím na Národní parlament na kulatý stoly a snad za čtrnáct dní jedem s tátou do Londýna. Jdu chrápat, tak zatím.

3. 12. 2003

Ahoj! Už dlouho jsem nepsal, co? Docela dost se toho změnilo. Bára už mě bohužel nebere. Teď jsem zakoukanej do Karolíny, ale vůbec nevím, jak to s náma je. Jinak ale mám skvělou náladu. V pátek jsou čerti a já hned po škole jedu s Markétou, Vojtou a Jířou do Prahy na Národní parlament a na vánoční trhy se „ZaDeM“ – Zastupitelstvem dětí a mládeže. Bude pohoda. Dneska jsem nebyl na tréninku, tak mám docela depku. Ale to se spraví. Doučil jsem se anglicky – snad v tý době, co si tohle budu číst, už budu umět plynule. Jsem zvědavěj. Jinak už jsem se dlouho neviděl s holkama z bejvalý 9. C a chybí mi. Sakra, ještě nemám ani nakoupený dárky, ale naštěstí jedu do tý Prahy. No, je 22:49 a já si jdu schrupnout, tak dobrou. Zase příště.

Když si to teď po 16 letech čtu, jsem rád, že mě táta donutil učit se anglicky. Vlastně díky němu se teď plynule domluvím a pomohlo mi to i v psaní anglických textů. Děkuju, tati.

19. 1. 2004

Ty jo, už jsem sem dlouho nepsal! Je 22:32 a mám toho hodně na srdci. Před chvílí jsem se doučil chemii a docvičil. Teď jsem měl nějakou depku z postavy a zítra píšem velkou písemku z chemie. Jinak Vánoce byly skvělý, byli u nás babička s dědou a byla pohoda. Dostal jsem spousty hadrů na sebe atd. Na Silvestra jsme byli v Praze a čučeli jsme s bráchou na TV, zatímco ostatní se bavili jinde. Už aby mi bylo 15. Z písemky z ČJ jsem dostal jako jedinej jedničku, takže cajk. A jak jsme psali čtvrtletku z matiky, dostal jsem o bod dvojku. Ve středu mě čeká koncert se sborem, tak se těším. Holky teď nic moc. Už jsem byl

párkrát na diskotéce v Horníku, takže je ze mě občas pařmen. Dnes jsem dostal poznámku od Hruškovy, tak se nad sebou budu muset zamyslet.

O víkendu jsem měl závody a nic moc. Bavim se docela s Verčou, děláme vždycy takový kravinky. Zrovna mě někdo prozvání a já nemám krédo (-314,78 Kč). Hrozný... nemůžu nikomu napsat. Jo, možná budu mít nový prkno, páč to sjezdový po Ivoškovi jsem zlomil na Podluží. Už mě z toho psaní nějak bolí ruka. Jo, včera jsem se přihlásil do show „DOREMI“, tak uvidím, jestli se ozvou. Už mám doma přihlášky na střední a na 99 % půjdu na Euroškolu... Prostě mě to tam táhne a je tam taky Barča Zajptová (nejlepší kámoška). Mimochodem Bára vyhrála ve zpěvu zájezd na Makarskou riviéru – ta se má. A taky téměř vyhrála konkurz do „Česko hledá SuperStar“. Tak jí budu držet palce. Už se nemůžu dočkat, až mi bude 15! To bude kalba!!! Ale jen výjimečně. Už jdu chrápat, tak příště. Tchüss.

2. 2. 2004

Čus deníku. Včera, vlastně předevečírem, jsem se vrátil z Anglie! Tam to byla paráda. Byla tam Terka, Makina, Bůřa a tata (tak mu všichni doma říkáme). Na výstavě jsem vzal spousty krámů a hraček, tak něco zejtra беру do school. Mám docela depku z nicnedělání, tak se teď chystám na cvičení, snad mě to zase nakopne. Za 10 dní mi bude 15, tak to v hlavě trochu plánuju. Dneska jsem suprově pokecal s jednou servírkou u nás na Féráči (restaurace, kterou mají moji rodiče). Má prej krásnou dceru, ale blbou jak tágo, tak škoda. Sedmýho jedu na hory a doufám, že bude sníh. Na výzo mám jednu blbou trojku z dějáku... Jsem to ale vůl. Teď je 20:32 a za chvíli si udělám rozpočet peněz, abych věděl, na čem jsem. Jo, něco jsem si udělal s kotníkem v Londýně, už je to lepší, ale ve špitále byla taková kravská doktorka nepříjemná, nechápu. V sobotu mám závody, ale jelikož jedu na hory, tak žádný nebudou, haha. Mamka je zničená ze zpěvu, protože jí mrví vokály nějaká blbka. Ségra se učí na Féráči na bytě a tata je na volejbale. Doufám, že na horách někoho potkám. Jé, mně se tak moc nechce cvičit, ale musím, jelikož jsme dnes měli ředitelské volno a proflákal jsem celý den, tak to aspoň teď napravím. Have a good night, dear Deník.

15. 2. 2004

HOLA

Náhodou mám tři dny po narozeninách a schválně, jak jsem je strávil? Byl jsem v nemocnici – rozsekal jsem se na snowboardu, měl jsem otřes mozku a nějakou amnézii (výpadek paměti). Vůbec nic jsem si napamatoval. Je 23:03 a jdu chrnět, jelikož zítra musím k doktorce dát jí nějaký papíry z jablonecký nemocnice, takže vstávat později.

Jen tak pro zajímavost – mám holku! Potkal jsem ji na diskotéce, ale je to hrozný. Ona je hezká, ale na denním světle jsem zjistil, že má takový žlutější zuby, a na to já jsem háklivej. Dneska jsem s ní byl v bazéně a prostě se s ní necítím ve svý kůži. Kdyby aspoň měla bílý zuby. Ach jo, zase špatná trefa. Jinak na horách to bylo skvělý, skvělá partička se super lidma. Kvůli tý blbý hlavě sice nemůžu tři týdny sportovat, ale to se nějak vymyslí.

Za dva dny mě čeká olympiáda v angličtině, tak už se pomalu připravuju. Jinak Bára bude v SuperStar... udělala to. Zejtra s ní jdu asi do pizzérky pokecat. Teď se asi taky bude rozcházet se svým klukem (chudák) = budem oba dva volný a z toho vyplývá, že my dva... Né, sranda :) Ta moje Terezka mi dala k narožkám stříbrnej náramek, takže ten rozchod půjde ještě hůř. Mamka mi upekla dorta, byl sice tak rozteklej, že se nedal konzumovat, ale je šikovná. Ty jo, mně se z toho otřesu ještě trochu motá hlavička, ale na tom úrazu bylo jedno plus. Najednou mi všichni začli psát, co že se mi stalo, a starali se o mě. To bylo moc příjemný. No nic, jdu chrápat, dneska jsem toho popsal už dost, tak dobrou, kámo.

16. 3. 2004

Čau. Dneska je 16. 3. a mám se skvěle, až na to, že mám blbý známky. Je úteřý a o víkendu jsem byl u babičky v Ostravě. Mimo to jsem navštívil bratránka Aleška a večer jsme vyrazili na diskotéku „Kravín“ – to byla akce! Když všichni naši rodiče odjeli někam na bar, zůstali jsme s bratránkem sami, vzali jsme si tetino auto a jeli za takovejma holkama, i s jeho holkou, posedět do hospy. Seznámil mě, domluvili jsme se, kdy pojedeme hromadně na tu disko a jeli jsme s Aleškem zpátky k němu domů. Dali jsme si tam kotel pití a šli jsme na

diskotéku. Nejdřív jsem se cejtíl divně, ale pak jsme šli tancovat a všechno bylo skvělý. Dal jsem si tam dvě tequilly a jednoho myslivce = fuj. Pak jsme jeli domů taxíkem ve tři ráno. Vostrý, co?

Na zítřa se těším, jelikož nejdu do školy, ale se žádama k doktorovi do Novýho Boru. Jsem zvědavej, jak na tom jsem, doufám, že dobře. Holky nic moc. Jinak Báru diskli ze Superstar, jelikož jí nebylo před soutěží 16 let. To jsou ale hova-da. Ale v příští soutěži má zajištěnej postup do první čtyřicítky. Už se těším, až mně bude 16. Chci bejt zpěvák. Uvidíme, jak se bude všechno vyvíjet. Končím, tak ahoj.

Jo! Už jsem si dal žádost na občanku = za měsíc!!!

21. 4. 2004

Ahoj. Tak jsem přijatej na Euroškolu! V pondělí 19. 4. jsem dělal rozřazovačky z angličtiny a asi to dopadlo v poho. Už se tam nemůžu dočkat! Jinak jsem začal dělat modeling – teď v sobotu od 10:00 budu mít už čtvrtěj kurz a 13. května budu mít asi svoji první přehlídku. Z celý agentury vybrali jen tři kluky a já jsem mezi nima. Možná tam bude i televize, takže asi big show. Na těch kurzech nás učí: Miss Poupě, Miss Blond a jedna modelka, která hrála v akčním filmu xXx! Mazec! Teď jsem byl na XChatu po dlouhý době a seznámil jsem se s nějakou mažoretkou ztřeštěnou. Předevčírem jsem poprvé komunikoval webovou kamerou s kámoškou z Francie (Sofia). Byla to bomba. Jsem zvědavej, jakěj bude svět a technika, až si tohle budu číst.

No, musím říct, že se to za ty léta dost změnilo. Bez sociálních sítí to bylo jiný.

Jedna holka ze Stráže (Bára) mi dneska napsala dopis. Chce se sejít a vzít s sebou kámošku. To je hrozný, rande ve třech... Ještě to budu muset promyslet. Mám takový problémy! Pořád přemýšlím nad tím, proč nemám žádnou holku a všechny jsou jen kámošky. Asi se bojím nebo jsem moc vybíravej. Teď se zrovna pohádali rodiče. Mamka řekla tátovi: „Polib si pr*el.“ Hustý, co?

Už mě to ale docela s*re! Nesmím nad tím vším tolik přemýšlet. To mě někdy úplně ničí. Jo, a budu mít třídní důtku za časté vyrušování a taky mně na čtvrtletí vychází dvě trojky z ČJ a dějepisu. Musím zamakat.

Teď je 22:34 a už jsem přihlášený do tanečních. Se těším... od září budu mít pestřej program. Teď docela kašlu na plavání. Chodím na sbor a všechno to flákám! Teď když mám modeling, nebudu do konce roku ani jezdit na závody. Trenérka mě taky dost sprdla. Je na mě úplně zasedlá. Dneska jsem měl natáhlý svaly na nohou, tak jsem plaval hlavně na ruce. A co se stalo? Ta baba mě seřvala... Ne na tréninku, ale až po něm v šatně! A hlavně, že je to učitelka.

Trenér je naštěstí v pohodě, ale je pod pantoflem, takže nic moc neřekne. Už končím, jdu si ještě dělat hlášení do školního rádia, protože jsem nově moderátor, tak zatím ahoj.

30. 9. 2004

Ty jo, tak jsem zase tady. Po pěti měsících je to docela HUKOT. Už jsem na Euroškole a můžu říct, že jsem si vybral supově! Ve třídě máme 27 holek a nás kluků je jen pět, pohoda. Je tam takovejch krásnejch a super holek, že ani nestíhám koukat. Hlavně čtvrtandy! Jsme s Martinem, kámošem ze základky, ve třídě, tak jsme takoví *good* kámoši. Prvním rokem se učím němčinu, jsme u třetí lekce. Už docela válim! *Meine mutter arbeitet als singerin*. Dobrý, ne?

Začal jsem chodit na electro boogie a už umim docela pohodově vlnu i *moonwalk* a učim se vlnu z nohou do těla. Snad budu dobrej. Breakdance mi doktor zakázal kvůli těm debilním zádům. Byl jsem z toho špatnej, ale už jsem to zpracoval (posilka, třikrát týdně plavání, *electro boogie*). Dneska jsem se přihlásil na sólovej zpěv, abych se prej naučil dýchat (chci bejt jednou zpěvák), ale mamka povídá, že na to pořád nemám, tak uvidíme. Zato mamka je dobrá. Vydala novej singl „Láska z Mexika“, dokonce jsem si zahrál ve videoklipu jako Mexičan.

Dokonce tenhle klip najdete na YouTube. Mamka se jmenovala Dáša.

Jedna ukecaná manažerka mamce pořád lže a ještě jí nevrátila ani sako, husa jedna. Ale teď se rozjíždí a jako zpěvačka spolupracuje s jedním novým manažerem. Zítra je pátek a jdeme do divadla. Zase nevím, co si vezmu na sebe, sakra. Teď si ještě budu muset zacvičit, aby nebyla depka. Jo, kamarád Honza si dal hodně marihuany a LSD a skončil v nemocnici s nervovejma záchvatama. Už je to naštěstí v pohodě (snad). Nikdy! LSD = schizofrenie, hnus.

Blondátá éra, když mi bylo šestnáct let.

První ročník na střední s kámošem Alešem, 2004.

Já, mamka a brácha na dovolené.

Mám novýho mobila po mamce! S foťákem... Jsem zvědavěj, co bude za mobily, až si tohle budu číst. Včera jsem mluvil se Sofií z Francie, tak jsem zase dobře pokecal anglicky. Po základce se mi vůbec nestýská. I když to nerad říkám, na střední jsou o hodně lepší lidi. Z toho psaní mě úplně bolí zápěstí! Prázdniny dopadly skvěle. Zamiloval jsem se do jedny sedmnáctiletý moc milý a hodný slečny Páji a ona do mě taky. Nejdřív jsme byli supr kámoši, takže mě ani nenapadlo, že by s ní něco, ale najednou PRÁSK a pořád jsme se líbali. Řekli jsme si, že to bude nějakej letní úletík, ale vůbec, nešlo to. Spali jsme tam spolu přes noc na molu u moře (v Chorvatsku, měsíc, vlny) = *so romantic*! Byl to nezapomenutelněj zážitek. Po Chorvatsku jsme spolu byli i v Praze na celej den (Jágr bar, *shopping, big trip*). Prostě hezky prožitej den. Jen si tak říkám, že doufám, že nebudu mít něco s holkama jen jednou ročně. (1. Španělsko, 2. Chorvatsko a 3. ... ?) Právě je 22:27, chci se přihlásit na hereckej kroužek, takže ze mě nakonec bude herec? Hrozný, já asi nevím, co chci. Zase někdy příště, deníku. *Adios amigo.*

18. 11. 2004

Ahoj po měsíci a půl! *Ich lerne das Deutsch schon zwei Monaten. Das ist gut.* A teď česky. Na Euroškole jak jinak než pohoda. Dneska jsem měl takovou stupidní depku z kravin. Jinak jsem teď zamilovanej do Anety – sympatická, krásná a milá čtvrtánda, která mi zrovna nepíše, a to mě s*re! Mám už čtyři zápisy do třídnice a třídní důtku od toho samého učitele Herr Dytricha. Je skvělejš, němčina mě baví, ale tohle mě štve. Koukám, jestli mi nenapsala Anetka a... NENAPSALA. KU*VA! Zítra s ní mám někam jít, tak doufám, že budu mít dobrou náladu. Kéž by.

SuperStar začíná v lednu a jelikož je mi ještě 15 let, nemůžu se zúčastnit. Bára šla znovu, tak uvidíme. Jsem zvědavěj, až si budu tento odstavec číst, jestli budu Hvězdná pěchota nebo něco víc. Jestli ne, tak tohle poplivu. Haha. A jestli jo, tak budu fakt šťastnej kluk.

Teď už by mělo sněžit, bomba. Je 23:13 a já se ještě musím učit *das Deutsch. Fucking Vokabeln!* No nic... Jdu se *lernen*, tak drž zítřa palce s Anetou, deníku, a dobrou. *Tchüss.*

12. 12. 2004

Taxem zase tady. *By the way*, už chodím s Anetkou. Asi týden a půl! Dokonce u mě teď o víkendu spala, *wow*. Rodiče jeli i s bráchou do Ostravy za babičkou a dědou, taxem toho využil. Babička je v nemocnici, snad to s ní dopadne dobře. Teď jsem byl tejden nemocnej, tak mám depku jak prdel. Už se těším, až zítra zahučím do posilky, pak plavání a pak snad volejbal. Je načase, abych začal kupovat dárky, ale *fuck* nemám moc *money*! Od ledna snad začnu chodit na sbor, taxe těším. Už jsem na to úplně nadrženej! Sbornistr Petr se bude ženit s jednou bývalou modelou, viděl jsem ji a je krásná. Ale nezmerčil jsem, že by se s ním nějak extra bavila. Musí s ním bejt pěkná nuda. Ode dneška se budu koukat permanentně na internet. Chci si zjistit nějaký castingy do filmů nebo modelingu a reklam. Pěkně mě to štve... Je mi skoro 16 a ještě jsem pořádně nic nedokázal. Doufám, že se chytну v příští SuperStar. Co já vím, třeba až si tohle někdy budu číst, budu už profesionální zpěvák. Anebo smolík z Hvězdný pěchoty. Uvidíme, co bude. V sobotu za tejden snad pojedu s gymplákama do Drážďan. Konečně někam vypadnu. A na Silvestra do Harrachova s Renčou, Luckou, Markétou a Honzou. Snad! Prosím, ať to vyjde! Kdyžtak budu na Maxově s tou partou a třeba by to bylo i lepší? (*Maxov je takový táborový středisko, který vlastnil můj táta, a jezdili jsme tam jako na chalupu a na víkendový brigády*). Ale zase s tatou si to tak neužiju, než když jsem *free*. Jo, a mám ředitelskou důtku za časté vyrušování o hodině i přestávkách.

2. 2. 2005

Servus. Taxem zase tady a mám *a lot of news*. Dneska jsem s Anetou už dva měsíce... Je to můj rekord a nejhorší na tom je, že jsem to před chvílí ukončil. Chtěl jsem to udělat už cca před třema týdny, ale nakonec jsme to rozpovídali a pokračovalo to dál, až do dnešního dne. Prostě mě to vždycky po nějaký době přestane bavit, ach jo.

V sobotu jsme s tatou, Makinou a Bůrou přijeli z Anglie z výstavy, kde táta čekoval konkurenci v casinech a automatech, jelikož to sám vyrábí a distribuuje po Evropě. Bomba... Seznámili jsme se s dvěma Američankama a jednou Polkou v baru. Úplně hustě jsem mluvil *English*! Když jsme přijeli v sobotu, spala u mě

na bytě v Lípě Anetka... Tu noc jsem měl poprvé v životě úplně vesmírně prožitou noc. Bylo mi s ní tak krásně.

Zítra jedu místo školy na Krajský parlament a až přijedu, půjdu pokecat s Anet (už jen jako kamarádi, tak uvidíme, jaký to bude). Jsem *single*. Na jednu stranu jsem happy a na druhou smutnej, protože se musím rozloučit s tak skvělou holkou. *Hoffentlich*, že budeme kamarádi.

Jo, vlastně bylo moje první výzo na SŠ a dostal jsem jednu trojku z KOM (počítače a psaní všema deseti). Hrozný! To bylo tak *easy*, ale jelikož jsem neměl všechny domácí úkoly, tak mám takto zpíč*ané vysvědčení.

Budu zpívat s orchestrem skladbu „New York“ a začal jsem nově zpívat s česko-lipským orchestrem, takže se těším. Dneska jsem měl squash a plavání, taxem pěkně zničenej. Včera posilka a zítra *again*. Aspoň mám co dělat. K narozkám a k výzu jsem dostal krásnej digifoták, cool. V pátek jedu s Renčou, Luckou, Markétou a Honzou slavit narozky do Harrachova. To bude pařba! A navíc jsem *free*. A taky mám pochvalu třídní učitelky za recitační soutěž.

Je 00:58 a já dostávám křeče do ruky, tak zase někdy ahoj, deníku.

7. 3. 2005

„Moje koťátko Anetka“

Taxem zase tady a přicházím se zprávama *from my life*. Hodně se toho událo, začnu tím, že jsem zase s Anetkou. Vrátili jsme se k sobě týden po rozchodu. Dohromady jsem s ní už tři měsíce a něco. *My new record!* Makal jsem za barem, přišla Anetka se svýma kámoškama, ten večer jsem s ní byl v kině a před Féráčem (*Bar FP club/Féráč = tam jsem bydlel od narození do svých cca deseti let a rodiče měli v tom samém domě dole restauraci a bar, kam jsem od čtrnácti chodil na brigády*), kde pracuju, jsme se pak líbali, i když jsem úplně nechtěl (uprostřed srdce samozřejmě chtěl). No, a když přišla, začali jsme kecat a na jednu přišli kámoši z plesu (Bára atd.) a zapovídal jsem se s nima. Byly asi tři hodiny ráno a holky se mě zeptaly, jestli s nima půjdu na diskotéku do Shocku... Já jsem fakt chtěl, taxem šel a ani jsem se nerozloučil s Anetou (choval jsem se fakt jako kretén.). Zaplatil jsem taxíka. Když jsme dojeli do Shocku, bylo zavřeno. Povídám: „Tak půjdem do Oldies na dýzu!“ Já jsem totiž chtěl hrozně trsat, ale nikdo jinej nechtěl, tak jsme to po chvíli rozpustili a já běžel sprint zpátky na

Féřáč. Anetka už tam nebyla, tak jí volám. Zvedla to a smutným hlasem povídá: „Cítila jsem se jako kráva, šla jsem tam za tebou, a tys neřekl ani ahoj.“ Já na to: „Prosím, pojd' mi naproti a půjdeme si někam sednout a popovídat si.“ A ona, že jo. Šli jsme si sednout do hospody v Oldies, tam jsme si oba vylili srdíčka a řekli si všechno, co jsme cítili a cítíme... Bylo mi s ní fakt krásně! Tak takhle to začalo. Můj první Valentýn, který jsem prožil s holkou, nádherný! Dal jsem jí prstýnek a ona mně oranžový trenky (miluju totiž oranžovou barvu a mám skoro všechno oblečení sladěný do oranžový) a taky přání k Valentýnu. A byli jsme taky na romantický večeři v čínský restauraci.

Jo, a nedávno jsme spolu byli na spinningu po obědě (čína) a po půlhodině intenzivní jízdy se mi udělalo zle, nestihl jsem doběhnout do bezpečný zóny záchoda a pozvracel se před všema lidma! Největší trapas, který jsem kdy zažil. Je to ale dobrá story, haha. Teď mi napsala krásnou SMS: „Jé, se mi bude krásně spinkat! Já to taky nebudu moc přehánět, ale... JSEM DO TEBE BLÁZEN... JSEM DO TEBE ŠÍLENÁ... JSEM DO TEBE ZAMILOVANÁ... MILUJU TĚ!!!“ Tak tohle si vážím. Já jí taky píšu takhle krásný zprávy. Ale její se mi samozřejmě líbí o HODNĚ VÍC.

Teď mě docela bolí v krku, tak snad to nebude angína. Už za týden odjíždím na hory, taxe nemůžu dočkat. Poprvé se školou, to bude pařba.

Jo, byli jsme o jarních prázdninách na chatě na „Blešárně“ a bylo to super! Skvělá parta lidí. Umím už skvěle na snowboardu, slajdoval jsem i trubky a bedny, tak tam budu machrovat. *I'm joking...*

Zapomněl jsem napsat, že včera jsme se s Anetkou hustě pohádali. Řekla mi, že je kvůli mně úplná troska. Tak mě to úplně dostalo a připadal jsem si jako zm*ď a hajzl největší. Ale pak jsme si to vyříkali a jen se nechala unést špatnou náladu a trochu i žárlivostí, k čemuž opravdu nemá důvod.

Sport je pořád moje jednička! Zítra jdu do posilky, na trénink a na aerobic s kámošem, haha. Pak ještě s Anetkou do kina... To bude dlouhej den. Ale budu mít *good* pocit! Právě je 00:35 a už chci jít chrápat, tak zatím *adios*, Deníku.

29. 3. 2005

Tak nazdárek zase! Je zlom dnů 28. a 29. 3. Právě se nacházím v čase 0:52 a jsem docela čilý. Tak jaxem na tom: Jsem pořád bezhlavě zamilovanej do

Anetky. Dneska (vlastně včera) v 7 hodin ráno jsme se vrátili ze zábavy v jediný vesnici osm kilometrů odtud – Jestřebí. Bylo to asi od 9 hodin večer do 4 do rána a pak nám jel *Zug*. Bylo to tam skvělý do té doby, než se všichni vožrali jako prasata. Mně se vůbec nechtělo pít, tak jsem byl jak pátý kolo od vozu. Neměl jsem tam žádný kámoše, Aneta spoustu a já měl takovou depku... Až ke konci jsem tancoval se dvěma vesnickejma holkama a úplně něco jinýho než ve městě... Hustota!

Jo, a pak nám jel vlak místo v 5 až v 6 hodin. Seděli jsme s Anetkou sami v budově na zastávce, bylo zhasnuto a nikdo tam nebyl. Úžasně jsme si pokecali. Prostě tuhle holku miluju jako ještě nikoho! (Možná trochu Páju, ale ne tolik – moje bývalá slečna, když mi bylo 15 let). Když jsem došel v 7 ráno domů, spal jsem dvě hodiny a jelikož byly Velikonoce, šel jsem vyšlehat sousedky a tak dál. Dokonce jsem šel i za Anetkou, jejich panelák jsem mega dlouho hledal, pak jsem ho našel, zvonil půl hodiny a oni nic, až mi otevřeli nějakí jiní lidi. Anetka s mamkou mě vůbec nechtěly pustit, bály se, že jim dám hodně přes zadek. S její maminkou jsem v pohodě pokecal a prej se jí líbím. Vlastně jsem zapomněl říct, že Anet měla maturitní ples a bylo to úžasný! Moc jí to slušelo a ladili jsme k sobě (já růžová košile + její růžové šaty). Seznámil jsem se s její ségrou, paráda (správná holka). Ten ples byl do čtyř ráno a od půlnoci tam hráli techno a house. Jo, dokonce jsme se s Anetkou v šatně těsně před odšerpováním tajně milovali, to byla bomba. Takovej úlet. Ale v tom nejlepšího na nás tam začala bouchat Petra, že si musí něco vzít, taxme museli otevřít. Bylo to *really* dost *funny*. Zrovna před chvílí jsme se s Anet pohádali kvůli kravině. Jsme do sebe ze srandy prudili. Ona mi řekla, že jsem línej, a já jí, že je tlustoška. Nějak se urazila, tak uvidíme, co zítra. Jinak 1. 4. to budou čtyři měsíce! To je, co? 30. 3. má moje princezna 18. narozeniny, tak jí chci koupit prstýnek, kterej v krabíčce zabalím do alobalu. Chci ho v restauraci tajně ukrýt do poháru. Už jsem se domlouval v té restauraci s číšníkem a půjde to. Takže až si dáme na konci večera dezert, objeví prstýnek. A 9. 4., za tejdén, letíme s rodinou na víkend do Londýna, pohoda. Jo, byl jsem zase po půl roce u doktora se zádama a už to je prej o dost lepší. On pondělka můžu a budu breakovat, taxchválně jestli budu dobrej! Já už budu končit, heslo této kapitoly je: „Jsem do ní blázen!“ *SEE YOU AGAIN, MY DENÍK.*

13. 6. 2005

Zdárek! Wow... To jsem zase dost dlouho nepsal, hm? Událo se toho v mém životě docela dost, ale kde začít? Před týdnem mamča odjela do Itálie, tata odjel na Ukrajinu a brácha na školu v přírodě... Z toho vyplývá, že jsem doma mohl dělat, co se mi zlíbí :) Celý týden u mě spinkala Anetka a bylo to úžasný! Nechodil jsem ani do školy, páč jsem dělal s Anetkou lajnovýho rozhodčího na dívčím tenisovém turnaji. Vydělal jsem si 1000 korun... Občas jsem to trochu kazil, ale s Anet jsme byli nejaktivnější *team*! Každý den jsme spolu usínali vedle sebe a říkali si, jak moc se milujeme.

A víš, co mi řekla poslední noc?

Že v pondělí odjíždí na brigádu do Prahy a bude tam celý prázdniny!!! Ani nedokážu popsat, jak mi bylo. V tu chvíli jsem měl před očima „konec“ a pořád jsem brečel jak malej kluk!

Ale pak jsem si řekl, proč by měl být konec? Trochu jsem se vzpamatoval a byl jsem v poho. Poslední noc ve Splavech jsem byl poprvé na diskotéce „Bílý kámen“. Úplně největší pařba to byla! S Anetkou jsme suprácky zatrsali. Skoro vůbec jsem nepil (jen skleničku a půl vína), taxem měl takovej *good feeling*. Poslední den (finále tenisu) mi odjela do Prahy. Můžu říct, že takhle v prdeli jsem ještě snad nikdy nebyl! V kuse jsem pořád brečel jak mimino, protože mi najednou bylo bez ní smutno.

Ale už jsem v poho... Pozítří přijede z Prahy a nemůžu se jí dočkat! A víš, co se stalo? Chci přestoupit na Euroškolu do Prahy! Zítra se jde mamka zeptat ředitelky, jak to bude. Kéž by to vyšlo. Hlavní důvod je Anetka, ale jelikož nevím, jestli tam zůstane, tak jsou i další důvody. Modeling a více příležitostí něco dokázat! Snad.

Jo, za tejdén jedu se třídou do Vídně! A taky na Moravu, kde jsou největší vinný sklípky. Těším. Už musím spát, tak čau a dobrou.

5. 9. 2005

Salut amigo. Po dvou měsících jsem zase tady a nesu zbrusu nové zprávičky. Před pěti dnama skončily letní prázdniny a můžu říct, že se fakt povedly! Začalo

to reggae festivalem, kde jsem dělal s Anetkou, Ivou a Míšou za barem, a bylo to úplně bomba! Měli jsme šichtu po osmi hodinách, spali jsme ve stanech a byli jsme tam tři dny. Vydělali jsme si... já už ani nevím kolik. Byli tam samí zhulení, takže to bylo bezkonfliktní, a seznámili jsme se s hustejma lidma! Točil jsem jedno pivo za druhým. Ale měl jsem období první angíny, takže to mě pěkně štválo.

Hned po regéčku jsem měl brigádu na Féráči v baru, kde jsem makal asi tejdén a půl, a nakonec mi chybělo na automatech 11 tisíc korun! Buď jsem byl tak blbej a nepozornej, anebo na mě Lucka provozní ušila boudu, což je hodně pravděpodobný. Radši už to neřeším, páč by z toho byla zase depka.

Po brigádě jsem jel do Irska na školu učit se *English* a bylo to úžasný. Byli tam samí Španělové, takže jsem se naučil spíš španělsky než anglicky. Měli jsme tři hodiny denně anglinu a měli jsem fakt *HOT* učitelku, který bylo 25 let a byla to fakt kočka! Našel jsem si tam spoustu kámošů a kámošek. Když jsem přijel domů, ztratil jsem mobila, respektive jsem ho zapomněl, když jsem si šel mačkat beďara na záchod v kulturáku v Krystalu. Nechal jsem ho na umyvadle, kde jsou WC, a uvědomil jsem si to až u pokladny v Prioru, když jsem šel koupit Anetce nějaký dáreček. Když jsem se vrátil, mobil už byl pryč, takže všechny kontakty na Španěly a Francouze v prdeli. Fakt smůla :/

Po Irsku jsem jel s rodičema na Krétu, a to byla doslova dovolená. Úplnej veget! Samý velký žranice. Nejdřív mně sice rodiče lezli na nervy, ale pak jsem si zvykl. Byli tam i *gut* lidi, takže jsem se nenudil. Poslední den jsem se tam seznámil s Mirunou, to byla holka s tunama make-upu na xichtě a byla z Rumunska. Byla hezká, ale chovala se fakt divně. Šel jsem s ní na procházku a kecali jsme anglicky 3,5 hodiny! To je výkon, co? Ale nic víc. To jsem byl ještě s Anetkou, ale už to nebylo na 100 %, protože jsme byli pořád bez sebe a hádali jsme se, takže to nebylo ono. Vlastně se to posralo až na letišti, když mi napsala, že se mnou do sauny nepůjde, a ať si jdu, s kým chci.

Když jsem přijel z Kréty, i přesto, že to bylo na hraně, rozešel jsem se s ní. Byl to hodně smutnej rozchod a taky mi toho hodně vyčítala. Po rozchodu jsem jel do Chorvatska a tam jsem si pomalu uvědomoval, jak mi chybí, a začal jsem toho litovat. Chorvatsko bylo nic moc, ještěže tam byla Adéla a Petra, jinak bych chcipl nudou. Měl jsem to jako soustředění (ráno jsem plaval 1600 metrů a večer jsem běhal 6 kilometrů).

Momentka s bráchou.

S mamkou a bráchou.

Když jsem se vrátil, strašně jsem chtěl Anetu zpět a „jen tak tak“ se mi to povedlo. Už jsem s ní asi skoro tejdén a je to úplně jiný a hezčí <3. Teď má bohužel angínu, tak jí nemůžu dát ani pusu. Já jsem taky ještě nachcípáněj, ale už se těším na tréninky! Budu chodit plavat dvě hodiny denně a ještě chci zkusit aikido nebo taichi. Ve škole je to zatím super. Lidi ve třídě mám prostě rád a třídní paní učitelku Bayerovou taky. Začíná nám posraný účto, tak doufám, že se budu chytat. Jo vlastně, Anetka se na konci září stěhuje do Prahy, tak doufám, že to bude klapat. Až bude SuperStar (snad v listopadu), doufám, že se dostanu dál než do Pěchoty.

No nic, dneska jsem toho napsal dost. Je 23:30 a jdu se koukat na Vyvolené a Big Brothera – to je nová hustá reality show. Tak zdárek, deníku.

6. 10. 2005

Tak jak na tom teď jsem a co dělám? Poslouchám Maroon 5 a čekám na SMS od Anety. Pořád spolu. Začnu od začátku. *Alles zusammen*. Už mám zase tréninky dvě hodiny denně, takže nemám žádný depky, co se týče postavy nebo sebevědomí. Měl jsem první závody v týhle sezoně, a dokonce jsem byl v novinách! Je právě 23:31. Mimochodem, právě mi napsala Aneta, ale ještě nevím co. Takže, plavání teď konečně zase rozjízdim. Začal jsem chodit na aikido, mám tréninky třikrát týdně a jeden trvá 2,5 hodiny, takže mám zase plnej sportovní tejdén.

Jinak jsem byl na brigádě za barem v Krystalu na podnikatelském plese a to byl hukot! Byla tam i Anet a to bylo super. Pořád jsme spolu flirtovali... žádněj stereotyp. Ještě jsem zapomněl říct, že se před tejdnem Anet přestěhovala do Prahy a hledá si tam práci. Bydlí tam se svojí kámoškou Zuzkou, teď o víkendu tam chci za ní jet a chci tam i spát, ale táta je dooost velkej problém. Nechce mi to dovolit a já tak moc chci! Jo, když jsme se po brigádě loučili, šli jsme nejdřív na Féráč, kde se to všechno opravuje, a tam jsme potkali dva gaye, kteří se pořád líbali, což jsem viděl poprvé v životě. Pak jsme šli na schody do paneláku, kde bydlí Anet, a kecali jsme. Bylo to hezký. Pak mě napadlo, že by mohla vzít deku a mohli bychom si lehnout za výtah a jen tak ležet a mazlit se. Začali jsme se líbat a byli jsme najednou úplně vášnivě rozžhavený na krásný milování. Bylo

to nejhezčí a nejromantičtější loučení! Bylo to tak krásný, že se to ani nedá popsat.

Jsem mega zamilovanej, ale mám takovej pocit, že to brzo skončí, protože se málo uvidíme a pomalu to opadne. ALE NECHCI! Deníku, drž mi prosím palce, ať u ní teď můžu spát a klape nám to.

Hasta la vista, baby.

16. 10. 2005

BUENOS DÍAZ!

Tak dnes asi poprvé píšu odpoledne. Je neděle a nemám (zatím) co dělat. Včera jsem měl závody v Litvínově a nijak extra skvěle jsem nedopadl. Hned jak jsem přijel domů, jsem si vzal batoh, jabko, perník a jel jsem na brigádu do Krystalu, kde byl koncert dobrý kapely CLOE. Pracoval jsem tam za barem v kotli lidí, točil jsem pivo, takže jsem měl koncert zadarmo, a ještě k tomu jsem si vydělal prašule. Anetka tam se mnou nebyla, protože pracuje v Praze v EXE.

Jo, zapomněl jsem říct, že jsem teda u ní spal a bylo to skvělý. Byla to dračí noc... Byli jsme vzhůru do šesti do rána, ale pro změnu jsme se taky stihli hustě pohádat, protože když jsme se vzbudili, ona ještě chtěla a já už nemohl, ale hlavně mě tlačil čas a to si vůbec neužiju. Byli jsme na procházce noční Prahou a fakt se mi to moc líbilo. Zítra zase přijede a já u ní zase budu asi chrnět o prázkách (28. října), tak se nemůžu dočkat. Je to moje kotě.

Teď ve středu jdu na brigádu do Prahy (táta tam má výstavu automatů a já se ségrou tam budu za barem). Aspoň budu mít *money* na Vánoce a chci jet se ségrou do Prahy na koncert Tiesta = techno, trance. Když minule odjížděla Aneta, šli jsme spolu do kina a vzadu v šatně jsem se líbali, rychle jsem ji nažhavlil a úplně vášnivě jsem jí to udělal. Hned po tom tam na nás vlítla stará babka pokladní a povídá: „Běžte si to rozdávat někam jinam!“ To byl trapas! Ale hezkej. Vždycky, když spolu někde jsme, stane se něco neobvyklého. Byli jsme na horroru „3:15 zemřeš“ a málem jsme se po... strachy. Když skončilo kino, šel jsem ji doprovodit domů a ve čtvrtém patře za výtahem zase nažhavlila ona mě. Byla tam nějaká matrace, takže jsem byl v měkkém prostředí, nádhernej zážitek.

Stejně si ale myslím, že když se Anet odstěhovala do Prahy, nastartoval se tím konec. Mám pocit, že časem se rozejdeme. Ale teď to nechci řešit, protože jsem mega zamilovanej.

Za chvíli jedu k tatovi na brigádu pomáhat připravovat výstavu automatů, tak zatím *adios*.

2. 11. 2005

Tak před chvílí jsem přijel z Prahy z castingu a poprvé jsem fakt zklamanej. Nevybrali mě na reklamu (vzali jednoho tlustýho Tunisana a vychrtlýho Japonce.) Stane se, no.

Nejvíc mě na tom všem štvalo, že mi Zuzka z agentury řekla, že musím cvičit. A co mě úplně nejvíc vytočilo a z čeho jsem byl fakt smutnej, bylo, že o víkendu nebudu chrnět u Anety a pojedu na pitomý závody do Loun. *Shit fuck*.

Ale zapomněl jsem říct, že už mě na jeden casting vzali a byl jsem v Praze na stříhu a stylingu vlasů na L'Oréal. Seděl jsem tam hodinu, měl jsem zadarmo ostříhaný vlasy a ještě jsem si vydělal 840 korun, no neber to. Před chvílí jsem mluvil s Anetkou a oba jsme brečeli, protože se nám oběma stýská. Pořád ji miluju, ale vždycky, když jsem dlouho bez ní, cítím, že ji ztrácím. A to nechci! Jinou nechci... Takovou holku už v životě nepotkám. Je výjimečná. Zrovna teď jsem se učil němčinu, do školy už zdaleka nejsem tak zapálenej jako dřív. Nejradši bych dělal modeling. Chci být co nejvíc v Praze, protože tam je moje životní láska!

Zapomněl jsem říct, že jsme byli s tatou a bráchou o víkendu v Ostravě na dědových 70. narozeninách a bylo to fajn... Jela tam po mně jedna dvaatřicítka, která měla dvě děti, ale jinak byla hezká a i fajn. Je to dcera tety Jarky, takže příbuzná, mazec. Když skončila oslava, šli jsme s bratránkem Aleškem na diskotéku, dal jsem si vodku, semtex, bílý víno a pařil jsem jak blázen. Aleš se neuměl odvázat, tak jsme hned jeli domů, tam jsme si výjimečně dali pět panáků slivovice a šli do takovýho clubu. Tam seděly tři holky a jeden kluk. Sedl jsem si vedle tý holky a začali jsme kecat. Byla ve znamení Vah a byla úplně super. Pořád jsme kecali a pak jsme i hustě trsali. Fakt jsem si s ní moc dobře rozuměl. Když jsme se loučili, objali jsme se a dali si asi tři velký pusy, ale bez jazyka. Bylo to hezký a fakt parádní víkend. Je právě 23:12 a *ich gehe schlafen. Gute nacht*.

15. 11. 2005

HOLA. AMIGO

Tak jsem zase tady! Mám super náladu, ale druhá moje strana má zase blbou náladu. *NEWS!* Maminka včera odletěla s Jitkou (Praha) do New Yorku. Ta se má. Doletěly fpoho. Jinak jsem byl včera poprvé pařit v Dubnici (s Janou, Denisou a jejím klukem). Absolutně největší bomba, jakou jsem kdy v životě zažil. Byl tam jako DJ Petr Zvěřina z Václaváku (Vyvolení). Asi není moc chytřej, ale vostře sebevědoměj t-pack. Byla prdel. Dali jsem si dvě skleničky vína a pařili jsme skoro celou noc až do čtyř! Teda hlavně já jsem pařil, ostatní odpadli do-cela brzo. Počkej. Teď mně přišla SMS od Anetky? Tak dobrý, už jsem jí odepsal. Zase trochu žárli, že jsem byl na diskotéce bez ní (ona byla v Praze v Exe), a myslí si, bůhví co jsem tam nedělal. Trošku jsem ji provokoval, hi hi.

Na tý pařbě jsem tam trsal s holkama úplně nejvíc, ale nic víc. Dělal tam do mě pořád nějaký kočky. A všechny tak minimálně o dva roky starší. Jeli jsme autem s „kámošem“ a bylo to dosti neplánovaný. Nejdřív jsem byl já na fotbale (Češi *gegen* Norsko) a to mě absolut nebavilo, taxem šel do Metaxy a pak jsme jeli. Fakt, tohle mi chybělo! Samý závody atd. Musím jezdit pařit častěji. Jinak co se týče Anety, jsme pořád spolu. Ale jak jsem tam koukal na ty krásný holky, jen stěží jsem se držel. Ale udržel. A teď si tak říkám, jestli si nemám v šestnácti radši užívat. Navíc mi začíná lízt krkem ta Praha, že je Anet pořád pryč. Kdybych nedělal tolik sportů a nebyl tak zapraženej, tak s ní nejspíš nechodim. Má štěstí... Né, sranda :)

Jinak jsem slyšel, že v lednu má bejt SuperStar, tak doufám, že to vyjde. Já musím a tečka. Nebo se zbláznim. Jo, budu zpívat na takovým malým koncertě. Už se to rozjíždí. Chci oslovit kluky ze ZUŠ a dát dohromady nějakou kapelu a budeme slavný! SNAD. To jsou sny, co? Těším se, až si tohle bude číst můj syn nebo dcera. To bude hukot. *Buenas noches, amigo.*

21. 11. 2005

SALUT!

Je právě výjimečně 16:48 a jsem doma, páč mě bolí krku a půjdu jen na aikido, plavání jsem zrušil. Teď celej víkend jsem měl závody v Chomutově – krajský

přebor a nevedl jsem si moc dobře. Vyhrál jsem 3. místo ve 400 metrů volný způsob (kraul) a 3. místo v 1500 metrů, což byl pěkně hnus a málem jsem se poblil. Dal jsem to za 19 minut, nic moc.

Dneska máme třídní schůzky, taxem zvědavej. Ale nemám moc špatný známky. Asi jen jednu trojku z ekonomie. Jo, teď to je s Anetou nějaký špatný. Strašně mě štve, že je pořád v Praze, málo se vidíme a dorazilo mě jedno: když jsme spolu byli na prodloužený, pořád na mě žárlila, vůbec jsem si to neužil a byli jsme na nože. Ale co je na tom nejhorší... Chybí mi a prostě ji pořád miluju. Asi to bude osudová láska nebo nevím. Ale nechci se prostě cítit svázaný. Chci mít svůj prostor.

Wow, už se těším do třetáku. Kristýna ze třídy mi řekla: „Myslím si, že my dva to někdy spolu budeme dělat.“ Ty holky jsou vážně nějaký nadřžený. A já na to: „Taky si myslím, ale jen když budeme oba volní!“ Takže sexuální život mám zajištěný, haha. Né, sranda. Musím se přiznat, že mi teď taky chybí mazlení a tak. Poslední dobou, co se týče Anety, jsem měl v hlavě velkej zmatek a dá se říct, že jsem vlastně nevěděl, co chci. Uvidíme, co bude. Už jdu na aikido, tak zatím...

1. 12. 2005

DEFINITIVNÍ KONEC S ANETOU = I AM SURE

Bylo to hodně těžký. Včera přijela z Prahy a bylo všechno fpoho. Ale pořád jsem v sobě nosil pocit, že se na tu dálku často cejtím sám. Dneska mi opět napsala takovou vyčítavou zprávu, a tak dlouho to vřelo, až jsem si řekl, že už to dál takhle nejde, a rozešli jsme se. Byl to dlouhej hovor a oba jsme brečeli jak želvy, ale takhle to bude pro oba lepší.

V prváku na škole mám novou skvělou kámošku. Je dost hezká, chytrá a prdlá... ale jen kámoška. Na aikidu je taky jedna hezká holka, Domča, která se mnou cvičí techniky. Těším se do školy. Je to najednou takový FAJN, když jsem *free* a *single*. Jinak 10. prosince jedu s gymplákama do Drážďan nakupovat dárky. Teď samý akce! Dneska na tréninku jsem vůbec nemohl a pak jsem šel ještě na aikido. Jsem pořád *busy*, ale jsem z toho pak nejšťastnější.

ŠTĚDRÝ VEČER 24. 12. 2005

Už dlouho jsem nepsal a je toho hrozně moc. Tak to vezmu po pořádku. Začal jsem chodit na horolezectví, a to hlavně z toho důvodu, že se mi líbila jedna zajímavá a trochu povrchní dvacetiletá blondýnka, „NIKI666“. Už jsme se trochu znali z obědů, ale pořádně jsme se seznámili přes libimseti.cz a domluvili jsme se, že se sejdeme a musíme pokecat. Jednou zavolala, ať přijdu do baru, že tam sedí s kámoškou. Šel jsem tam, byl jsem unavený po tréninku a neměl jsem bavící náladu. A co následovalo? Chovaly se ke mně jak ke kreténovi a malému šestnáctiletému harantovi. Fakt mě nasr*la, ale místo aby mě to odradilo, nakoplo mě to a chtěl jsem ji poznat ještě víc. Ale už mě to pustilo, protože k sobě chci milou a přátelskou holkou a ne protivnou dílnu.

Včera jsem měl spicha s Anetou a dal jsem jí z recese dárek, malej vibrátor. Napsal jsem jí k tomu, že mám z toho certifikát, kdyby chtěla úvodní lekci. Jen ze srandy. Šli jsme spolu a ještě s Janou a Denisou pařit do klubu „999“. Tam jsem si to vůbec neužil, protože ve mně pořád trochu vězí Anet a v tom srdci fakt ještě něco je. No prostě jsem se neuměl odvázat a nebylo to dobrý. Pak jsme šli na Féráč a řekli jsme si, že bychom vedle sebe chtěli jen tak usnout (fakt bez ničeho). Taxme šli nahoru a šli si lehnout do pelíšku (byly asi 3 hodiny ráno). Když jsem si k ní lehnul a přitiskl se na ni, řekla: „Já nemůžu, promiň.“ Chápal jsem to, tak jsem si šel lehnout na druhou postel a řekl jí, že kdyby se chtěla přitulit, tak ať řekne. Že já chci. A ona po chvíli, že chce. Tak jsme lehli a začali se objímat a mazlit... Bylo to překrásný! A byly v tom hluboký city. Jen tak jsme leželi, povídali si a mazlili se. Byla to úžasná noc, ale kdybychom to dali opět dohromady, bylo by to stejně na nic.

Budu mít Anetu v srdci navždy. Před chvílí jsme si rozdávali dárky a nejsem moc happy. Tata mi dal knížky a ponožky. Ale ještě půjdem kupovat oblečení, tak super. Jo, deníku, drž mi palce, ať mi na Silvestra zase vyjde Harrachov s gymplákama! To bude pařba! Snad. Už jsem tak ospalej, že neumím ani psát, tak radši dobrou.